

לך לך - צד ע"א

בשיטותם יחד נקרא אלוה. וכנשמה המקורשה מהמקום הנה נאהזת, והכל פלוי באות הוז, ועל כן כתוב וمبשרי אהזה אלוה. זו היא שלמות הכל, מبشرיו ממש, מהאות הוז ממש. ועל כן אשיריהם ישראל קדושים שאהווים בקדוש ברוך הוא, אשיריהם בעולם הנה ובעולם הבא, עליהם כתוב (בריטם) ואתם הצעירם באה, עליהם כתוב (בריטם) ואתם הצעירים בה, וגוי, ומשום לכך חיים כלכם היום.

אמר רבי אבא, ומה בכל כך אתם חכמים, ואתם יושבים פאן? אמרו לו, אם הצלרים יעקרו ממקומם, לא יודעים لأن טסות. זהו שבתוב (משל כ) באפור נודחת מן קעה כן איש נודר ממקומו.

והמקום הנה זכה אותנו לתורה, והדרך הוז שלנו. בכל לילא, חצי אנו ישנים, וחצי אנו עוסקים בתורה. וכשאנו עומדים בפרק, ריחות השדה ונגרות מים מאירים לנו את התורה, והיא מתישבת בלבנו. ואתה הפוקם הנה חרי לנו אותו למללה עם האחת, וכפה שרי מגנים הסתלקו באוטו הדין על ענש התורה, ואזו היחסדריות שלנו יומם ולילה היא בתורה, והמקום הנה מסיע לנו, ומני שפניך מכאן, כמו שפניך מתיי העולם.

הרים ידו רבי אבא וברך אותם. ישבו עד שהAIR הים. אחר השahir הים, אמרו לאותם הפניוקות שלפניהם: צאו וראו אם האיר הים, וכל אחד יאמר דבר חדש בתורה לאיש הגודל הנה. צאו וראו שהAIR הים. אמר אחד מהם, מזמנת ביום הנה אש מלמעלה. אמר אחר, ובביתה הנה. אמר אחר,�קן אחד כאן שעמיד ביום הנה להשרך

בחדא אלהי אקרי. ונשמעתא קדיישא מהאי אחר אתא חדת, וכלא תליא בהאי את. רעל דא כתיב וմבשרי אהזה אלה. דא שלימוטא דכלא, מبشرי ממש, מהאי את ממש, ועל דא זכאי אונן ישראל קדיישין דאהידן ביה בקדושא בריך הוא, זכאי אונן בועלמא דין ובועלמא דאתה, עלייהו כתיב, (דברים י) ואפס הדקאים ביי וגוי, ובגין לכך חיים כלכם היום.

אמר רבי אבא ומה בכל כך איתון חכמיין ואיתון יתבין הכא, אמרו לייה אי צפורהה יתעקרו מארתיהו (דף צד ע"ב) לא ידען לאן טאשן הרא הוא דכתיב, (משל כ) באפור נודחת מן קעה כן איש נודר ממקומו. ואחרא דא זכי לנו לאורייתא, והאי אורחא דילן. בכל לילא פלגותא אנן גיימין, ופלגותא אנן עסקין באורייתא. וכן אנן קיימין בצפרא ריחי מקלא ונחרי מיא גהרין לנו אוריתא ואתישבת בלבן ואחר דא הא דינוה לעילא זמנא חדא. וכמה סרכי תריסין אסתלקו בההוא דינא על עונשא דאוריתא, וכידין אשתקדלותא דילן יממא וליליא באורייתא הוא, ואחרא דא קא מסיעא לנו, ומאן דאטרא דא, במאן דאטרש מפאן, במאן דאטרש מהי עולם.

זקוף ידיו רבי אבא ובריך לון. יתבו עד דנهر יממא. בתר דנهر יממא אמרו לאונן דורך דקמייהו פוקו וחומו אי נهر יממא, וכל חד לימה מלא חדתו דאוריתא להאי גברא רבא. נפקו וחומו דנهر יממא. אמר חד מנינו זמין hei יומא אשא מלעילא. אמר אחרא ובהז ביטתא. אמר אחרא חד סבא הכא דזמין hei יומא לאטוקדא